

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A törölt regiszter**

1. A törölt regiszter

Cső-Mária

A szervizalagút nyirkos homályában a szellőzőrácsok felől áramló hűvös levegő olaj- és ózonszagot hordozott. János visszahúzta a reteszt, hogy a szűk rés elzárja a mögöttük sistergő elosztódobozt, de az átjáró szélén egy guggoló alak árnyéka vetült a csupasz betonra.

Őrszem-3 a fal tövébe lapulva szorította magához a lekapcsolt azonosító modult. A mellkasán lévő vészjelző lámpa ritmikusan, de gyengén villogott. Rémült tekintete váltakozva tapadt Jánosra és a füstölő folyosóvégre. Ha a rendszert újraindítják a központi vezérlőből, a selejtezési protokoll automatikusan lezárja a szektort, és a hátrahagyott őrszemet nemes egyszerűséggel leválasztják a hálózatról.

- Nem mehetsz vissza - mondta János halkan, miközben Alindát és a nagymamát a csővezetékek mögötti vakfoltba terelte. - Ha az automatika észleli az áramkimaradást, az első dolguk lesz kitörölni a regiszteredet.

- A protokoll... a protokoll hiányt jelent - szaggatottan suttogta Őrszem-3, miközben fémujjait a falrepedésbe fúrta. - Elveszítem a kódomat. Mi lesz velem?

Alinda egy lépést tett felé, s tekintete a reszkető szerkezetre szegeződött. A nagymama csöndben megragadta a lány vállát, tudva, hogy a döntés pillanata nem tűr halasztást: vagy otthagyják az elavult egységet a megsemmisülésnek, vagy magukkal húzzák a kolónia feltáratlan mélységeibe.